

ΕΤΟΣ 65ov

18 Ιουλίου 2017

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 25 (3342)

ΑΠΟ ΤΗ ΛΕΞΗ ΣΤΟ ΠΡΑΓΜΑ

Στή σημερινή αποστολική περικοπή, ἀδελφοί, ὁ Παῦλος, ἀπευθυνόμενος στοὺς χριστιανούς τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι προέρχονταν περισσότερο ἐξ ἐθνῶν καὶ λιγότερο ἐξ Ἰουδαίων, θέτει –θά λέγαμε– ἐπὶ τὸν τύπον τῶν ἡλίων τὰ κίνητρα τῆς πνευματικῆς μας ζωῆς καὶ τὴν αὐθεντικότητα τοῦ τρόπου μας. Στέκει δὲ αὐστηρὸς κριτὴς τὸ κείμενο αὐτό, πρὸς ὄλους ἐκείνους, ἀρκετοὶ καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας, οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ μονοπωλοῦν τὴ σωτηρία. Κατὰ πόσον ὁμως, ἐμεῖς οἱ χριστιανοὶ τῶν ἐσχάτων καιρῶν, εἴμαστε «ὄνομα καὶ πράγμα» χριστιανοί, δηλαδὴ πραγματοποιοῦμε ὄντως στὴ ζωὴ μας τὴν εὐλογημένη κλήση πού λάβαμε ἀπὸ τὸν Χριστό καὶ σημαίνεται στό ὄνομά μας;

ἽΟχι ἀκροατές, ἀλλῆ «ποιτές»

Εἶναι πολὺ εὐκόλο σήμερα κάποιος, μέ τὴν ἀφθονία τῶν μέσων πού ὑπάρχουν, νὰ «ἀκροᾶται», νὰ πληροφορεῖται, νὰ κατηχεῖται, νὰ ἀποκτήσει πολλῆς γνώσεως, ἀκοιούθως νὰ εἰσέλθει στό σκάμμα τῆς πνευματικῆς ζωῆς, νὰ ἐξομολογεῖται, νὰ μετέχει τοῦ ποτηρίου τῆς Ζωῆς, ἀκόμη καὶ νὰ κηρύττει καὶ νὰ συγγράφει, ἀλλῆ ὅλα αὐτὰ νὰ μὴ θίγουν τὸν πυρήνα του, τὸν ἔσω ἄνθρωπο. Νὰ γίνονται ὅλα αὐτὰ, κατὰ ἓναν αὐτοδικαιωτικὸ τρόπο, ψυχαναγκαστικά, φαρισαϊκά, ὑποκριτικά, ἢ ὅλα αὐτὰ μαζί. Τότε, ὅσα λέει μ' ἐκεῖνα πού πράττει δὲν ἔχουν σύνδεση μεταξύ τους, δηλαδὴ κατ' οὐσίαν ἀλλῆ λέει καὶ ἀλλῆ πράττει – ὑπάρχει διάσταση δόγματος καὶ ἠθους, ὅπως λέμε θεολογικά. Συμβουλευεῖται τὰ προϊόντα τοῦ ἐξώστη τῆς διάνοιάς του καὶ ὄχι –ὅπως πρέπει– τὴν πληροφορία τοῦ ὑπογείου τῆς ἐγκριστωμένης καρδιάς του. Ταλαιπωρεῖ τὸν ἑαυτό του, κι ἄς μὴν τὸ καταλαβαίνει κάποτε, ταλαιπωρεῖ καὶ τοὺς ἀλλῆλους.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ὁμως εἶναι σαφής: «ποιτές» καὶ ὄχι ἀκροατές. Μεταξὺ διάνοιας καὶ καρδιάς, ἡ πνευματικὴ ἀπόσταση εἶναι «ἔτη φωτός». Ἡ γεφυ-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ρωμ. β' 10-16)

Ὁ Θεός δέν κάνει διακρίσεις

Ἄδελφοί, δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι· οὐ γὰρ ἐστὶ προσωποληψία παρὰ τῷ Θεῷ. Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἤμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἤμαρτον, διὰ νόμου κριθήσονται. Οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ Θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιοθήσονται. Ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες ἑαυτοῖς εἰσι νόμος, οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυρούσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἢ καὶ ἀπολογουμένων - ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ Θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ρωση τοῦ χάσματος γίνεται μέ τῃ χάρι τοῦ Χριστοῦ, τῆς Παναγίας μητέρας του, τῶν Ἁγίων του. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ τόπος καὶ ὁ τρόπος φανέρωσης αὐτοῦ τοῦ μυστηρίου. Μέσα στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ γινόμαστε «ποιητές» τοῦ νόμου, ἂν καὶ κατὰ φύσιν εἴμαστε «ταλαίπωροι» καὶ «ἐκτρώματα» κατὰ τὴν παύλεια γλώσσα. Λειτουργεῖ λοιπὸν ἡ Ἐκκλησία ὡς ἐργαστήρι κατασκευῆς ἁγίων καὶ ἐνδυμάτων ἀγιότητος, θά λέγαμε «ποικτικῶ τῷ τρόπῳ».

«Ποιοὶ θά σωθοῦν»;

Διερωτῶνται συχνά οἱ χριστιανοὶ «ποιὸς σώζεται;». Ἦ ἄλλοι μάλιστα περνᾶνε ἀπὸ τὴν ἀπλή ἐρώτηση, στὴν ἀλαζονικὴ βεβαιότητα «μόνον οἱ Ὀρθόδοξοι» σώζονται, ἀποκλείοντας ἀφενὸς μὲν τὴ δυνατότητα στὸν Θεὸ νά σώσει καὶ μὴ Ὀρθόδοξους, ἀφετέρου δέ τοποθετοῦν ἀρκετοὶ ἀπὸ αὐτοῦ ἀσυνειδήτως γιὰ νά μὴν ποῦμε συνειδητὰ καὶ τὸν ἑαυτὸ τους στοὺς σεσωσμένους, μέ ὅσα κακὰ αὐτὸ συνεπάγεται. Ἦ ἔτσι ὁμως ὑποκαθιστοῦν τὴν κρίση τοῦ Χριστοῦ· κρίνουν ἀντὶ τοῦ Χριστοῦ –δέν ἀπέχει ἡ φράση πολὺ ἀπὸ τὸν ἀντίχριστο– καὶ κατηγοροῦν ἄλλους γιὰ ἀλάθτους.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ὁμως ἀνατέμνει ἔξωκα αὐτὴ τὴν πνευματικὴ παθολογία τοῦ «σεσωσμένου» καὶ στὴ σημερινὴ ἀναηθούμενη περικοπή, ἀλλήλα καὶ ἀλλοῦ, ὅταν λείει ὅτι ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ δέν γνώρισαν νόμο καὶ τὸν νόμο τηροῦν, ὑπακούοντας στὸν ἄγραφο νόμο τῆς συνειδήσεώς τους, δηλαδὴ τὴ φωνὴ τοῦ Θεοῦ μέσα τους. Μιλάει μόνο γιὰ Ὀρθόδοξους; Πῶς θά κρίνουμε αὐτοὺς τοὺς καλοπροαίρετους ἀνθρώπους; Ξέρουμε μήπως ποιοὶ καὶ πόσοι εἶναι καὶ ποῦ βρίσκονται; Ἦ μήπως ὅλοι οἱ Ὀρθόδοξοι σώζονται, ἀπλῶς καὶ μόνον ἐπειδὴ εἶναι βαπτισμένοι Ὀρθόδοξοι, ἐρήμην τοῦ τρόπου ζωῆς τους;

Μετάφραση τῆς ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, δόξα καί τιμὴ καί εἰρήνη διὰ τὸν καθένα πού κάνει τὸ καλόν, διὰ τὸν Ἰουδαῖον πρῶτα καί ἐπίσης διὰ τὸν Ἕλληνα, διότι ὁ Θεὸς δέν μεροληπτεῖ. Ὅσοι ἀμάρτησαν χωρὶς τὸν νόμον, χωρὶς τὸν νόμον καί θά ἀπολεσθοῦν, καί ὅσοι ἀμάρτησαν ἐνῶ ἦσαν ὑπὸ τὸν νόμον θά κριθοῦν μέ τὸν νόμον. Διότι δέν θά δικαιωθοῦν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐκεῖνοι πού ἀκούουν τὸν νόμον, ἀλλὰ ἐκεῖνοι πού ἐφαρμόζουν τὸν νόμον θά κηρυχθοῦν δίκαιοι. Ὅταν ἐθνικοὶ πού δέν ἔχουν τὸν νόμον, ἐφαρμόζουν τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ἐκ φύσεως, τότε, ἂν καί δέν ἔχουν νόμον, ἔχουν τὸν ἑαυτὸν τους διὰ νόμον, διότι ἀποδεικνύουν ὅτι τὸ ἔργον πού ζητεῖ ὁ νόμος εἶναι γραμμένον στὶς καρδιὰς τους, συγχρόνως δὲ μαρτυρεῖ καί ἡ συνείδησίς των, καί αἱ σκέψεις των μεταξὺ των κατηγοροῦν ἢ καί ἀπολογοῦνται, ὅπως θά φανῆ τὴν ἡμέραν, ὅταν, σύμφωνα μέ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ὁ Θεὸς θά κρίνῃ τὰ κρυφὰ τῶν ἀνθρώπων διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Τὰ κρυφὰ τῶν ἀνθρώπων

Ὅπως ἐμεῖς ἀντιμετωπίζουμε πολέμους λογισμῶν καί ἐναντιώσεις παθῶν καί ἐπιθυμιῶν τῆς καρδιάς καί μέ τὴ χάρη τοῦ Χριστοῦ, μέσα στὴν Ἐκκλησία, προσέχοντας καί προσευχόμενοι, ἀντεπεξερχόμαστε νικηφόρα τὶς περισσότερες φορές καί ἂν μάλιστα ἠττούμαστε κάποτε, τοῦτο προμηνύει τὴν «ἐν ὑπομονῇ» ἀναμονὴ μῆς καθαρότερης καί μεγαλειωδέστερης νίκης, ἔτσι ὑπάρχουν καλοπροαίρετοι ἄνθρωποι ἀπ' ὅλα τὰ πνευματικὰ κλίματα πού, ὅπως ἴσως τὸ σημερινὸ κείμενο ἔχουν τὸ ἔργο τοῦ νόμου γραμμένο στὶς καρδιὰς τους, καί μάλιστα συχνὰ ἀντιμετωπίζουν ἓνα δικαστήριον λογισμῶν μέ κατηγορίες καί ἀπολογίες, τὸ ὁποῖο διεξέρχονται μέ ὑπακοή στὴν καλοπροαίρετη συνείδησή τους. Αὐτοί, ἴσως πάλη τὸ κείμενο, θά ἀνακηρυχθοῦν δίκαιοι τηρητές τοῦ νόμου τὴν ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποία ὁ Θεὸς θά κρίνει τὶς ἀπόκρυφες πράξεις τῶν ἀνθρώπων. Πῶς λοιπὸν μπορούμε νὰ προεξοφλήσουμε ποιὸς σώζεται καί ποιὸς ὄχι, χωρὶς νὰ κινδυνεύσουμε νὰ θεωρηθοῦμε τουλάχιστον ἀφελεῖς;

Ἔχουμε ὄντως τὸ μεγάλο δῶρο ἀπὸ τὸν Θεὸ νὰ ἀνήκουμε στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, τὴ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καί Ἀποστολική. Βασιλόπουλα καί πριγκιπόπουλα τοῦ Χριστοῦ, ἄς μᾶς ἐπιτραπεῖ. Τοῦτο ὅμως ἀφενὸς μὲν περιποιεῖ τιμὴ γιὰ ἐμᾶς, ἀφετέρου μᾶς ἐπιφορτίζει μέ ἓνα πρωτεῖο διακονίας καί ὄχι ἐξουσίας ἀπέναντι σὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

Ὅσο ἀγωνίζεται, βλῆπει κανεὶς ὅτι ἡ χάρη τοῦ Χριστοῦ παρακολληθεῖ ὄχι τόσο τὸ πλῆθος ἢ τὸ εἶδος τῶν παθῶν καί τῶν ἐπιθυμιῶν πού μᾶς ταλανίζουν, ὅσο τὴ δικὴ μας διάθεση νὰ εἴμαστε ἐναντίοι τους καί ἀναλόγως αὐτῆς τῆς δια-

18 Ἰουνίου 2017: ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Λεοντίου μάρτυρος. Ὑπατίου, Θεοδούλου, Αἰθερίου τῶν μαρτύρων († 70).

Λεοντίου ὀσίου τοῦ Ἀργείου.

Ἦχος: α΄ – Ἐωθινόν: Β΄ – Ἀπόστολος: Ρωμ. β΄ 10-16 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. δ΄ 18-23.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 25 Ἰουνίου, Γ΄ Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Ρωμ. ε΄ 1-10 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. στ΄ 22-33.

θέσεώς μας «ποιεῖ σύν τῷ πειρασμῷ καί τήν ἔκβασιν», δηλαδή μᾶς ἠυτρώνει καί ἀκολουθῶς φωτίζει, θεώνει.

Ἐάν ὅμως παραδοθοῦμε στήν ἀμέλεια καί καταντήσουμε ἐπιλήσμονες τῆς τιμῆς πού μᾶς ἔγινε, ἐννοεῖται ὅτι θά κατακριθοῦμε πολύ περισσότερο ἀπό τοὺς μὴ Ὁρθόδοξους συνανθρώπους μας κατὰ τὸ «δαρῆσεται πολλὰς» (Λουκ. 12,47). Ἐάν ἀγωνιστοῦμε, ἠοιπόν, ἀδελφοί, ὥστε ἀπὸ κατ' ὄνομα Ὁρθόδοξοι χριστιανοί, νά περάσουμε στήν πραγματικότητα καί φανέρωση τῆς Ὁρθοδοξίας στή ζωὴ μας, θέλοντας φυσικά «πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι».

Ἀρχιμ. Ἐ. Τ.

Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς Δημητρίου Τρακατέλλη

ΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ ΕΡΜΗΝΕΥΟΥΝ

Ἀπόψεις Πατερικῆς Βιβλικῆς Ἑρμηνείας

Ἡ Ἁγία Γραφή ἀποκαλύπτει στὸν ἄνθρωπο ἕναν θαυμαστό, μοναδικό καί ὑπέροχο κόσμο: τὸν κόσμο τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ. Ὁ ὁποῖος, ὅμως, δέν προσεγγίζεται πρόχειρα καί εὐκόλα. Στὴν ἐξερεύνησή του καί στήν κατανόησή του χρειάζονται ὁδηγοὶ προικισμένοι μὲ σοφία καί ἀγιότητα. Τέτοιοι ὁδηγοὶ εἶναι οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας. Πλευρὲς τοῦ ὑπέροχου ἐρμηνευτικοῦ ἔργου τους παρουσιάζει τὸ θαυμάσιο καί σὲ ἐμφάνιση αὐτὸ βιβλίον, παραθέτοντας δείγματα τῆς κολοσιαιῆς, πολυσύνθετης καί ἀκτινοβόλου ἐξηγητικῆς προσφορᾶς τους.

Τὸ ἔργο αὐτὸ ἐκδόθηκε καί στὴν ἀγγλικὴ γλῶσσα: ARCHBISHOP OF AMERICA DEMETRIOS TRAKATELLIS **“THE FATHERS INTERPRET”** Aspects of Patristic Biblical Interpretation (dimens. 14x21 cm, pp. 224).

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλον ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr